

Kriszta Gyula

1878. október 21-én született Nyíregyházán. A Krúdy család Nógrádból került Szabolcsba. Atyja, nagyatyja neve is Gyula, mindkettő ügyvéd. Az utóbbi honvédtisztként harcolt az 1848-as szabadságharcban. Legifjabb K. Gy., az író, iskoláit szülővárosában, Szatmárnémetiben és Podolinban végezte.

1892-ben kezdte hírlapírói működését a legkülönbözőbb vidéki és fővárosi lapokban. Először Debrecenben, Nagyváradon dolgozott, mint szerződéses, belső munkatárs.

1896-ban költözött a fővárosba, s haláláig itt élt. Számtalan újságnak, folyóiratnak volt rendszeres, igen termékeny külső munkatársa.

1897-ben jelent meg első könyve: *Üres a fészek*.

1899-ben megnősült. Házasságából három gyermek származott: Gyula, Ilona és Mária. Házasságát később felbontotta.

1906-ban jelent meg *A podolini kísértet* című regénye.

1912-ben jelent meg a *Francia kastély*, s *A magyar jakobinusok*.

1913-ban *A vörös postakocsi* című regénye, és a *Szindbád* novellák hozzák meg az igazi országos sikert.

1914-ben jelent meg első gyűjteményes kiadása kilenc kötetben a Singer és Wolfner kiadónál.

1916-ban elnyerte a Főváros Ferenc József-díját. A Tevan kiadó megjelenteti az *Aranykéz utcai szép napok* című novellás kötetét.

1917-ben jelenik meg folytatásokban a *Magyarország*-ban az *Őszi utazások a vörös postakocsin*.

1918-ban költözött ki a Margitszigetre, ahol 1930-ig élt és alkotott. Megjelent a *Napraforgó* és a *Bukfenc*.

1918 októberében mutatták be *Az arany meg az asszony* című egyfelvonásosát az Apolló Kabaréban. Száz előadást ért meg.

1919-ben a *Néplap*-ot szerkesztette Móricz Zsigmonddal és Gárdonyi Gézával együtt. Megírta: *A kápolnai földosztás*-t és a *Fehérvári könyv*-et. (Termelőszövetkezet Fejér megyében.) *Az Asszonyságok díja* és *Az útitárs* című regényeit.

Másodszor is megnősült. Ebből a házasságból született: Zsuzsa.

1920-ban jelentek meg: *A betyár álma*, az *Almoskönyv* és Bécsben a *Nagy kópé*. Kilépett a Petőfi Társaságból, az őt ért jobboldali támadások miatt.

1921-ben szerkesztette a *Szigeti Séták* című margitszigeti fürdőújságot.

1922-ben jelent meg: az *Al Petőfi*, a *Hét bagoly*, az *N. N.* és az *Őszi versenyek*.

1923-ban a *Rózsa Sándor* lát napvilágot.

1924-ben többször hazalátogatott Nyíregyházára, és számos írásában foglalkozott szülőföldjével.

1925-ben összegyűjtött munkáinak tíz kötete jelent meg az Athenaeumnál és *A tegnapok ködlovagjai* a Tevannál. Ősszel Bécsben járt az emigráns Hatvany Lajos vendégeként.

1926-ban megjelent az *Aranyidő*, *A templárius*, és a későbbi *Három király* című trilógiájának első része: a *Mohács*.

Nyáron újból Hatvany vendége Bécsben. Ősszel megbetegszik.

1927 tavaszán Balatonfüreden gyógyítják beteg szívét.

1928-ban, ötvenesztendőszületésnapja alkalmából az Athenaeum újból kiadja tizkötetes összegyűjtött munkáit.

1929-ben igen súlyosan megbetegedett, s hónapokig nem tudott dolgozni.

1930-ban kilakoltatják a Szigetről, és Óbudán kap családjával együtt lakást, ahol 1933-ig, haláláig élt. Megjelent a *Boldogult úrfikoromban*. Megkapta a Baumgarten-díjat.

1931-ben a *Magyarország* című napilap százegy folytatás-ban közli *A tiszzaeszlári Solymosi Eszter* c. kortörténeti regényét.

1931-ben a *Pesti Napló* közli folytatásokban *Kékszalag hőse* című regényét.

1931-ben jelent meg életében utolsó könyve: *Az élet álom*. (Kiadója nem lévén, kénytelen volt saját kiadásában megjelen-tetni.)

1932-ben megkapta a Rothermere-díjat, Móricz Zsigmonddal együtt.

1933. május 12-én meghalt Óbudán.